

ไทเนวส์

หนังสือพิมพ์รายวันภาพข่าวสำหรับชนทุกชน.

ปีที่ 29 ฉบับที่ 10,191 ประจำวันพุธที่ 26 สิงหาคม 2541 ราคา 5 บาท

ก่อนออกนอกกระบวน

มหาวิทยาลัยของรัฐ กำลังเตรียมตัวออกนอกกระบวน คือออก
ระบบราชการ การบริหารงาน บริหารงบประมาณไม่ต้องขึ้นอยู่กับ
ทบวงมหาวิทยาลัยโดยตรง ซึ่งที่เชียงใหม่ก็มีการพูดถึงเรื่องนี้กัน
มากในหมู่ครูบาอาจารย์ ทั้งที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัย
แม่โจ้ พร้อมๆกันนั้นก็คัดค้านจากชาวบ้านเข้ามาเป็นระยะว่า ถ้าทำ
ออกนอกกระบวนแล้ว จะทำให้สังคมได้รับประโยชน์อะไรบ้าง ?

ได้นั่งคุยอาจารย์ท่านหนึ่ง จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ถึง
เรื่องนี้ ท่านบอกว่า การบริหารงานของมหาวิทยาลัยควรมีอิสระ แต่
เมื่อจะถอดดวงออกนอกกระบวนราชการแล้ว แต่ละมหาวิทยาลัยก็
จะต้องแข่งขันกันในด้านคุณภาพ และมาตรฐานให้บริการวิชา
การแก่สังคม ให้คนรวย คนจนได้เรียนเท่าเทียมกัน ไม่ใช่มุ่งแต่
ธุรกิจ หาเงินมาเลี้ยงดูตัวเองให้มากเท่านั้น ท่านเกรงว่ามหา-
วิทยาลัยเล็ก ๆ อาจจะลำบากกว่ามหาวิทยาลัยใหญ่ และมีชื่อเสียง
อยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังเห็นว่าการออกนอกกระบวนดีไม่ใช่
ตามกระแสเท่านั้นครับ

พอดีผมเหลือบไปเห็นหนังสือพิมพ์อย่างแก้ว ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับล่าสุด บอกว่าขณะนี้รองอธิการบดีฯ
คุณหมอสมพันธ์ ศรีสุวรรณ เปิดใจกว้างเต็มที่ให้คณาจารย์ นักศึกษา
บุคลากรต่างๆได้รับรู้ วิพากษ์วิจารณ์ และเสนอแนะต่างๆ เพื่อ
เตรียมก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบราชการในอนาคตอันใกล้
และก็มีข่าวอีกชิ้นหนึ่ง ขึ้นหัวข่าวว่า “แฉเจ็องงำสรรรานายกสภา
มช.” ผมเห็นว่าเป็นคนละเรื่องก็จริง แต่มองให้ดีๆเป็นคนละเรื่องเดียว
กันนั่นเอง

คนใน มช. กำลังเป็นห่วงอยู่ว่า การสรรรานายกสภามหา-
วิทยาลัยชุดใหม่ต้นปีหน้า จะเปลี่ยนมือจากศาสตราจารย์ ดร.สิปปนนท์
เกตุทัต ซึ่งเป็นนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิระดับชาติ ไปเป็นอื่น
และก็มีแหล่งข่าวอ้างว่า เพราะอาจารย์สิปปนนท์ ขัดกับผู้บริหาร มช.
ปัจจุบัน เนื่องจากท่านได้ประเมินผลงานแล้วไม่เข้าตากรรมการ อะไร
ทำนองนี้ ทางฝ่ายขุนอำนาจเดิมที่มาจากฝั่งสวนดอก ก็ลอบปู้กัน
เพื่อจะดันให้คุณหมอตานหนึ่ง ขึ้นมาเป็นนายกสภาฯ เสียเอง

เจาะลึก

สขม

จุดนี้เองที่เป็นข่าว และกลัวกันว่าจะมีการสืบทอดทายาท
แล้วบรรดาภาสกาภายในจะตึงเครียดขึ้นมา นสพ.อย่างแก้ว ยังระบุ
ว่าสิบปีที่ผ่านมามีผู้บริหารส่วนใหญ่ล้วนมาจากฝั่งสวนดอกทำ
ให้การบริหารเชิงประชาธิปไตยมีน้อย เพราะส่วนใหญ่เป็นระบบ
อุปถัมภ์ ทำให้เป็นพวกเป็นเหล่า กระบวนการตรวจสอบเกิด ขึ้น
ไม่ได้ การจะนำพามหาวิทยาลัยออกนอกกระบวนก็จะมีปัญหา ฯลฯ

นายกหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ถือว่ามีบทบาทสำคัญ
ในการพัฒนามหาวิทยาลัยนะครับ นายกสภาฯ จะเอียงกะเท่ไป
ข้างใดข้างหนึ่ง ก็มักมีปัญหา คุณครูของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้
ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร เป็นนายกฯมาหลายสมัย ทั้ง
กรรมการและผู้บริหารมหาวิทยาลัยต่างก็เกือตึงกันดี ท่านก็เห็นดี
ด้วยกับการเสนอชื่อของ ดร.อนันท์ เทียงตรง เป็นอธิการบดี ตาม
พรบ.ใหม่ แม้ว่าจะมีเสียงน้อยกว่าสนับสนุนในระหว่างการสรรหา
ก็มีการฝืนกัน ในที่สุดคนในมหาวิทยาลัย ก็ลุกฮือขึ้นมาต่อสู้ ใช้
เวลาไปปีกกว่าจะล่อการพัฒนามา จนเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคมนี้ จึงเพิ่งได้
อธิการบดีใหม่ (อาจารย์สรายุห์ เพิ่มพูล) และก็ยังมีการเมืองภายใน
กระแสะกระทุ้งกันประปราย แม้แต่กรณีจัดประเพณีรับน้องใหม่ก็
วุ่นวายกันไปพักหนึ่ง

มาถึงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ผมเห็นว่า การคิดรวมอำนาจ
ไม่ยากเหมือนเดิมแล้ว การฝืนกระแสโดยสร้างกระแสต้าน จะมี
พลังดีสะท้อนกลับอย่างไร และในฐานะมหาวิทยาลัยใหญ่ ก็
จะใหญ่เหมือนคลื่นยักษ์ดาโหมอย่างหนักหน่วง ใครที่ยังไม่รู้จัก
คลื่นยักษ์ให้ไปถามชาวภูเก็ตดู เขากลัวกันแค่ไหน ?

บุญย์ มหาฤทธิ์